

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ) • Γραφεία: Θεμιστοκλέους 27, Αθήνα 106 77
ΤΕΥΧΟΣ 66 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ -ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2011 • 0.01 €

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΣ 61
Αρ. Αδείας
76
ΚΩΔ.: 2885

■ ΚΟΛΟΜΒΙΑ

Λευτεριά
στον Χοακίν Πέρες Μπεσέρα

■ ΛΙΒΥΗ

Κρίση και πόλεμος.
Το παράδειγμα της Λιβύης

■ ΑΚΤΗ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣΤΟΥ

Με αφορμή μια επέμβαση...

■ ΕΕΔΔΑ

30 χρόνια
αντιιμπεριαλιστικής δράσης

**ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ)**

Αριθμός Τεύχους 66
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2011
Τιμή 0.01 €

Εκδότης
Σωκράτης Λομβάρδος

Υπεύθυνος Έργου
Ντέππυ Κουλούρη

Συντακτική Επιτροπή
Ντέππυ Κουλούρη
Σωκράτης Λομβάρδος
Μπάμπης Μετσίτσος
Χάρης Χαλβατζόγλου

Γραφεία
Θεμιστοκλέους 27
Αθήνα 106 77
Τηλ.: 210 38.13.052
Fax: 210 38.31.603
E-mail: eedda@otenet.gr
www.eedda.gr

Σχεδιασμός & Παραγωγή Εντύπου

GOLEMA
graphic arts

Σόλωνος 120, 106 81 Αθήνα
Τηλ. 210 38.13.349-95, Fax: 210 38.13.395
e-mail: golema@otenet.gr

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Τις τελευταίες μέρες το κέντρο της Αθήνας σείεται από ρατσιστικές εκφάνσεις βίας ενάντια στους μετανάστες και πρόσφυγες με πρόσχημα την άγρια δολοφονία Έλληνα εργαζόμενου.

Πρώτα δημιουργούν τις αιτίες της μετανάστευσης με ιμπεριαλιστικούς πολέμους, καταστολή, φτώχεια, υπανάπτυξη. Αιτίες που υποχρεώνουν χιλιάδες ανθρώπων να μεταναστεύσουν για να ξεφύγουν από πείνα, φτώχεια είτε βέβαιο θάνατο. Μετά ακολουθούν το επόμενο βήμα: ρίχνουν στις πλάτες όλων αυτών των αποδιωγμένων από τις χώρες τους τις αιτίες όλων των κακοδαιμονιών του καπιταλισμού. Τους μετατρέπουν σε εξιλαστήρια θύματα, σε «σάκο του μποξ», όπου ασκούνται μέλη φασιστικών ομάδων μπροστά στα μάτια της «σιωπηρής πλειοψηφίας».

Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν ένα και μοναδικό χρέος: απομονώνοντας τα φασιστικά στοιχεία και ενάντια στην κρατική βία και καταστολή, να ενώσουν τη δύναμή τους μαζί με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες και να αγωνιστούν μαζί τους για να ανατρέψουν αυτή την πολιτική που καταπιέζει εξίσου και τις δύο πλευρές.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

■ ΚΟΛΟΜΒΙΑ	Λευτεριά στον Χοακίν Πέρες Μπεςέρα	3
■ ΑΚΤΗ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣΤΟΥ	Με αφορμή μια επέμβαση	5
■ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ	Μήνυμα αλληλεγγύης στους εργάτες-μετανάστες, απεργούς πείνας της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης	8
■ ΣΟΥΔΑΝ	Μετά το δημοψήφισμα διχοτόμησης	9
■ ΕΕΔΔΑ	30 χρόνια αντιιμπεριαλιστικής δράσης & αλληλεγγύης με τους αγωνιζόμενους λαούς της γης	10
■ ΛΙΒΥΗ	Κρίση και πόλεμος. Το παράδειγμα της Λιβύης	12
■ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ	Μετανάστες-πρόσφυγες	15
■ ΕΕΔΔΑ	Η ΕΕΔΔΑ γλεντά!	16
■ ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ	Κώστας Σαραντίδης. Ένας Έλληνας Μακεδόνας στη Λεγεώνα των Ξένων	18

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΣΤΟΝ ΧΟΑΚΙΝ

ΠΕΡΕΣ ΜΠΕΣΕΡΑ

Στις 23 Απρίλη συνελήφθη στη Βενεζουέλα ο Χοακίν Πέρες Μπεσέρα, Σουηδός πολίτης, που ζούσε από τη δεκαετία του '90 στη Στοκχόλμη. Ο Χοακίν Πέρες συνελήφθη αμέσως μόλις έφτασε στο αεροδρόμιο του Καράκας, προερχόμενος από τη Φρανκφούρτη.

Ο Χοακίν Πέρες Μπεσέρα, διευθυντής σήμερα του διαδικτυακού Πρακτορείου Ειδήσεων Νέα Κολομβία (ANNCOL), έχει γεννηθεί στην Κολομβία απ' όπου έφυγε το 1994 και ήταν δημοτικός σύμβουλος της Πατριωτικής Ένωσης, ενός νόμιμου κόμματος που δημιουργήθηκε το 1985 και στο οποίο συμμετείχαν οι Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις Κολομβίας-Στρατός του Λαού (FARC-EP), το ΚΚ Κολομβίας και άλλοι. Στη διάρκεια του βρώμικου πολέμου πάνω από 4.500 στελέχη της Πατριωτικής Ένωσης δολοφονήθηκαν ή εξαφανίστηκαν από τις παραστρατιωτικές οργανώσεις, από το στρατό και την αστυνομία της Κολομβίας. Από αυτές τις σφαγές κατάφερε να διαφύγει ο Μπεσέρα και να καταφύγει στη Σουηδία, όπου του χορηγήθηκε πολιτικό άσυλο.

Σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση της Βενεζουέλας, συνελήφθη επειδή υπήρχε ένταξη από την Ιντερπόλ «ερυθράς αγγελίας» (red notice), που αφορά «στην επιβολή του νόμου στις χώρες μέλη για την πρόληψη, εξιχνίαση και καταστολή του διεθνούς εγκλήματος». Μέσα σε λιγότερο από 48 ώρες τον παρέδωσε με κάτι παραπάνω από συνοπτικές διαδικασίες στην κυβέρνηση της Κολομβίας, και αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε φυλακή υψίστης ασφαλείας.

Από τις αρχές της Κολομβίας κατηγορείται ότι ήταν ο υπεύ-

θυνος στην Ευρώπη της Διεθνούς Επιτροπής των FARC-EP, που όπως είναι γνωστό από το 2002 έχουν συμπεριληφθεί στη λίστα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις τρομοκρατικές οργανώσεις. Η σύλληψή του ζητήθηκε με βάση τα στοιχεία που βρέθηκαν στους περίφημους ηλεκτρονικούς υπολογιστές του Ραούλ Ρέγες, που ήταν η αφορμή για ένα άνευ προηγουμένου κυνήγι μαγισσών στην Κολομβία και σ' όλο τον κόσμο, στη Λατινική Αμερική, στην Ευρώπη, στην Αυστραλία.

Όπως ανακοίνωσε το υπουργείο Δικαιοσύνης της Βενεζουέλας, με την έκδοσή του η κυβέρνηση της Βενεζουέλας «επιβεβαιώνει την ακλόνητη δέσμευσή της στην πάλη κατά της εγκληματικότητας και του οργανωμένου εγκλήματος,

στην αυστηρή τήρηση των δεσμεύσεών της και της διεθνούς συνεργασίας».

Η σύλληψη και έκδοση του Χοακίν Πέρες Μπεσέρα δεν είναι μονάχα πολιτικά απαράδεκτη, αλλά ούτε καν συνάδει με τους νόμους, διεθνείς και εθνικούς. Πολλά λέγονται για τη νομιμότητα των συγκεκριμένων πράξεων. Αν και στην περίπτωση αυτή είναι κάτι που δεν έχει και ιδιαίτερη σημασία, νομικοί κύκλοι λένε ότι το ένταξη με κόκκινο σήμα δε σημαίνει οπωσδήποτε σύλληψη, μπορεί να σημαίνει και απλή παρακολούθηση των κινήσεων. Αναρωτιέται κανείς πώς είναι δυνατό να υπήρχε ένταξη σύλληψης και να μην ασχοληθεί μ' αυτό ούτε η Σουηδία ούτε η Γερμανία. Ωστόσο, ακόμα σήμερα ούτε και ο ρόλος των μυστικών υπηρεσιών αυτών των δύο χωρών είναι ξεκάθαρος. Η ίδια η Σουηδία αντέδρασε πολύ χαλαρά στην όλη περίπτωση: το σουηδικό

>>

υπουργείο Εξωτερικών διαμαρτυρήθηκε που δεν ενημερώθηκε αμέσως για τη σύλληψη του Σουηδού πολίτη και αποφάσισε να γίνει έρευνα για την έκδοση που θεώρησε σαν παράβαση των διεθνών συμφωνιών.

Όσο διάστημα ο Χοακίν Πέρες Μπεςέρα ήταν κρατούμενος στα γραφεία της Μπολιβαριανής Υπηρεσίας Εθνικής Αντικατασκοπίας (SEBIN), βρισκόταν σε απόλυτη απομόνωση: δεν του δόθηκε η δυνατότητα νομικής υποστήριξης ούτε επαφής με τη σουηδική πρεσβεία. Η παράδοσή του στις αρχές της Κολομβίας θέτει τη ζωή του σε άμεσο κίνδυνο.

Σε ανακοίνωσή τους οι FARC-EP μέσω του ραδιοφωνικού σταθμού Φωνή της Αντίστασης αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα: «... οι Βενεζουελάνοι καλής θέλησης ξέρουν πολύ καλά ότι ποτέ οι αντεπαναστατικές παραχωρήσεις δεν βοήθησαν ούτε θα βοηθήσουν να ικανοποιηθούν τα μίση ούτε η απληστία των ιμπεριαλιστικών χωρών όπως οι ΗΠΑ στην προσπάθειά τους να γίνουν κύριοι των φυσικών πόρων του κόσμου».

Όπως και να 'χει η κατάσταση, ένα ιδιαίτερα σοβαρό ζήτημα είναι οι ευθύνες της κυβέρνησης της Βενεζουέλας, που για μια ακόμα φορά είναι πολιτικά έκθετη. Γιατί δεν είναι η πρώτη φορά που παραδίνει Κολομβιανούς αγωνιστές στην αντιδραστική κυβέρνηση της Κολομβίας. Πριν από μερικούς μήνες είχε συλλάβει και παραδώσει στην Κολομβία τρεις Κολομβιανούς με την κατηγορία ότι ήταν οι δύο μέλη του Εθνικοαπελευθερωτικού Στρατού (ELN) και ο τρίτος των FARC-EP. Κι όλα αυτά στα πλαίσια των συμφωνιών, μυστικών μέχρι τώρα, που η κυβέρνηση του Ούγο Τσάβες και η κυβέρνηση του Χουάν Μανουέλ Σάντος υπέγραψαν το καλοκαίρι του 2010.

Σε ανακοίνωσή τους οι FARC-EP μέσω του ραδιοφωνικού σταθμού Φωνή της Αντίστασης αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα: «... οι Βενεζουελάνοι καλής θέλησης ξέρουν πολύ καλά ότι ποτέ οι αντεπαναστατικές παραχωρήσεις δεν βοήθησαν ούτε θα βοηθήσουν να ικα-

νοποιηθούν τα μίση ούτε η απληστία των ιμπεριαλιστικών χωρών όπως οι ΗΠΑ στην προσπάθειά τους να γίνουν κύριοι των φυσικών πόρων του κόσμου».

Και όντως, λίγες μέρες αργότερα εκδόθηκε στο Λονδίνο από το Διεθνές Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών (IISS) ένα βιβλίο με τίτλο «Οι Φάκελοι FARC: Βενεζουέλα, Εκουαδόρ και τα Μυστικά Αρχεία του Ραούλ Ρέγες». Το βιβλίο υποτίθεται ότι βασίζεται στα τρία USB που βγήκαν αλώβητα από το βομβαρδισμό την 1η Μάρτη του 2008 του στρατοπέδου που βρισκόταν στο έδαφος του Εκουαδόρ και τα οποία κρατή-

θηκαν για όσο χρόνο χρειάστηκε από τη μυστική υπηρεσία της Κολομβίας, πριν παραδοθούν στην Ιντερπόλ, η οποία μετά από λίγο διάστημα δήλωσε πως τα αρχεία «έχουν πειραχτεί». Η «ανάληψη» των στοιχείων από το Ινστιτούτο έγινε κατά παραγγελία της κυβέρνησης της Κολομβίας.

Ανάμεσα στα άλλα αναφέρει πως ο Τσάβες πρόσφερε το 2007 στις FARC 300 εκατομμύρια δολλάρια, ενώ οι FARC μετά το πραξικόπημα του 2002 στη Βενεζουέλα έδιναν στρατιωτική εκπαίδευση στον ανταρτοπόλεμο σε ομάδες που ήθελαν να είναι έτοιμες να υπερασπιστούν την Μπολιβαριανή Επανάσταση, όπως λέει, ονομάζοντας συγκεκριμένα τους μπολιβαριανούς κύκλους, ομάδες της Συνοικίας 23 του Γενάρη και το ΚΚ Βενεζουέλας. Επίσης αναφέρει ότι ενδεχόμενα οι FARC ευθύνονται και για δολοφονίες αντιπάλων του Τσάβες στη Βενεζουέλα, ενώ χρηματοδότησαν και την προεκλογική καμπάνια του Ραφαέλ Κορέα στο Εκου-

αδόρ. Φυσικά, και η Βενεζουέλα και το Εκουαδόρ μίλησαν για «πολύ λίγο αξιόπιστα» στοιχεία.

Αξίζει να σημειώσουμε πως τόσο η κατηγορία ότι ο Μπεςέρα είναι μέλος των FARC-EP, και επομένως «τρομοκράτης», όσο και ότι ο Τσάβες βοηθούσε οικονομικά και πολιτικά την αντάρτικη αυτή οργάνωση, έχουν τη βάση τους στις ίδιες πηγές, στους υπολογιστές του Ραούλ Ρέγες. Κι ωστόσο αυτό δεν εμπόδισε την κυβέρνηση της Βενεζουέλας να τον συλλάβει και να τον εκδώσει.

Τα τελευταία χρόνια, η κυβέρνηση της Κολομβίας έχει προχωρήσει σ' ένα όργιο παρακολούθησεων σε πολλές χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ευρώπης και μέσω των πρεσβειών τους, με στόχο τις απειλές, διώξεις, ακόμα και φυλακίσεις πολιτικών προσφύγων και αντιπάλων του καθεστώτος, κατηγορώντας τους για «τρομοκράτες», για μέλη των FARC-EP κλπ. Στο όργιο αυτό έχουν και τη βοήθεια των κυβερνήσεων των χωρών όπου ζουν νόμιμα οι πρόσφυγες και μετανάστες.

Η σύλληψη και έκδοση του Μπεςέρα προκάλεσε δικαιολογημένα μεγάλες διαμαρτυρίες στην Κολομβία, τη Βενεζουέλα και σ' ολόκληρο τον κόσμο. Πολλές οργανώσεις ζήτησαν την άμεση απελευθέρωσή του. Το σίγουρο είναι πως η ζωή του βρίσκεται σε κίνδυνο. Η έκδοσή του στην Κολομβία, σε μια χώρα όπου δεν υπάρχει η παραμικρή εγγύηση για τη ζωή του και φυσικά καμιά ελπίδα για μια δίκαιη δίκη και αμερόληπτη ετυμηγορία, τον θέτει σε άμεσο κίνδυνο. Το τελευταίο διάστημα στις φυλακές της Κολομβίας έχουν πεθάνει από αστία και από διάφορες αρρώστιες αρκετοί πολιτικοί κρατούμενοι λόγω των κακών συνθηκών που επικρατούν. Η δημιουργία ενός δυναμικού κινήματος συμπαράστασης και αλληλεγγύης είναι το μόνο που μπορεί να τον σώσει από τα κατασκευασμένα στοιχεία και τις στημένες δίκες της κυβέρνησης της Κολομβίας ■

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) καταγγέλλει με αγανάκτηση την έκδοση από τη Βενεζουέλα στην Κολομβία, ύστερα από τη σύλληψή του στο αεροδρόμιο του Καράκας, του αγωνιστή Χοακίν Πέρες Μπεςέρα, σοουδικής υπηκοότητας, διευθυντή του Πρακτορείου Ειδήσεων Νέα Κολομβία (ANNCOL), με έδρα τη Στοκχόλμη. Ο Μπεςέρα, που κατηγορείται ότι είναι μέλος των Επαναστατικών Ένοπλων Δυνάμεων Κολομβίας-Στρατός του Λαού (FARC-EP) ζει από το 1994 σαν πολιτικός πρόσφυγας στη Σουηδία, επειδή κινδύνευε η ζωή του, όντας μέλος της Πατριωτικής Ένωσης, του συνασπισμού κομμάτων που υπήρξε θύμα πραγματικής γενοκτονίας από τις διάφορες κυβερνήσεις της Κολομβίας, με περίπου 5.000 νεκρούς τα τελευταία χρόνια.

Πρόκειται για μια ακόμα σύλληψη στο κυνήγι μαγισσών που έχει ξεκινήσει η κυβέρνηση της Κολομβίας από το 2008

σε όλο τον κόσμο στα πλαίσια των «ευρημάτων» των περίφημων ηλεκτρονικών υπολογιστών του Ραούλ Ρέγες που υποτίθεται ότι βγήκαν αλώβητοι από τους βομβαρδισμούς του στρατοπέδου του στο Εκουαδόρ. Είναι η δεύτερη σύλληψη και έκδοση επαναστάτη από την κυβέρνηση του Ούγο Τσάβες, στα πλαίσια των συμφωνιών του με την κυβέρνηση Σάντος της Κολομβίας, μετά την παράδοση τριών ανταρτών πριν από μερικούς μήνες.

Καταγγέλλουμε την κυβέρνηση της Βενεζουέλας για τη σύλληψη και έκδοση του Κολομβιανού δημοσιογράφου και αγωνιστή και απαιτούμε από την κυβέρνηση της Κολομβίας την άμεση απελευθέρωσή του. Καλούμε τον ελληνικό λαό να στηρίξει τον πολύπλευρο και με όλη τα μέσα αγώνα του λαού της Κολομβίας ενάντια στην αντιδραστική κυβέρνηση του Χουάν Μανουέλ Σάντος και να απαιτήσει τη χωρίς όρους απελευθέρωση του Χοακίν Πέρες Μπεςέρα.

ΑΚΤΗ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣΤΟΥ

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΜΙΑ ΕΠΕΜΒΑΣΗ...

Του Κώστα Πατέρα

Η Αφρική σήμερα αποτελεί πεδίο σκληρών ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και αντιθέσεων για το έλεγχο των πρώτων υλών και για το ξαναμοίραση των αγορών. Αυτό το γεγονός αναδεικνύεται από την ιμπεριαλιστική επέμβαση στη Λιβύη, την επίσκεψη του Ομπάμα στην Κένυα, τη δημιουργία από τις ΗΠΑ στρατιωτικής διοίκησης για την Αφρική (AFRICOM), την ένταση της παρουσίας των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στην Αφρική, την εμπλοκή ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στο Νότιο Σουδάν, κλπ.

Τον Απρίλη στρατιωτικές δυνάμεις της Γαλλίας και του ΟΗΕ εισέβαλαν στην Ακτή του Ελεφαντοστού. Το πρόσχημα ήταν η «άρνηση» του προέδρου της χώρας Λοράν Γκμπάγκμπο (αρχηγός του «Αϊβοριανού Λαϊκού Μετώπου» και μέλος και αυτός της Σοσιαλιστικής Διε-

θνούς] να παραδώσει τα νηία της εξουσίας στον Αλσάν Ουατάρα, πρώην μεγαλοστέλεχος του ΔΝΤ για τις βρώμικες δουλειές των καπιταλιστών στη «Μάυρη Ήπειρο», μετά τις πρόσφατες εκλογές. Στον άνθρωπο, δηλαδή, που -σύμφωνα με ΟΗΕ, ΑΕ, ΕΕ και ECOWAS (Δυτικοαφρικανική Οικονομική Κοινότητα)- είναι ο «νικητής» του δεύτερου γύρου των προεδρικών εκλογών της 28ης Δεκέμβρη. Και αυτό εδώ είναι ακριβώς το «πρό-

βλημα», ή, καλύτερα, η αφορμή για την τελευταία κρίση που πλήττει την Ακτή Ελεφαντοστού: Όλα υποτίθεται πως συμβαίνουν επειδή ο Γκμπάγκμπο δεν αναγνωρίζει τη νίκη του Ουατάρα, όπως αυτή ανακοινώθηκε από την Εκλογική Επιτροπή και επικυρώθηκε από την αποστολή του ΟΗΕ και τους αξιωματούχους ΗΠΑ, ΕΕ και ECOWAS. Ο απερχόμενος πρόεδρος, δηλαδή, υποστηρίζει ότι ο ίδιος ήταν ο νικητής των εκλογών βασιζόμενος σε απόφαση που εξέδωσε το Συνταγματικό Δικαστήριο της χώρας σχετικά με τα τελικά εκλογικά αποτελέσματα...

Εάν τα εκλογικά αποτελέσματα ήταν πράγματι το «πρόβλημα», τότε είναι προφανές ότι το ζήτημα θα μπορούσε να είχελυθεί σχετικά εύκολα με μια επανακαταμέτρηση των αποτελεσμάτων ή έστω με επανάληψη του δεύτερου γύρου των εκλογών υπό συνθήκες που να ελα-

>>

χιστοποιούν φαινόμενα νοθείας, εκφοβισμού ψηφοφόρων και διαφθοράς. Επειδή, όμως, οι εκλογές ήταν η πρόφαση και όχι η αιτία, η κατάσταση έχει περιπληακεί επικίνδυνα. ΟΗΕ, ECOWAS, ΑΕ και ΕΕ αρνούνται την επανακαταμέτρηση των αποτελεσμάτων επιμένοντας (δίχως πειστικά στοιχεία) πως «τελικός και αδιαμφισβήτητος νικητής» είναι ο Αλασάν Ουατάρα...

Ακολουθήσαν η ιμπεριαλιστική επέμβαση, η «σύλληψη» του Γκμπάγκμπο και η εγκατάσταση στην εξουσία του Ουατάρα.

Η Ακτή του Ελεφαντοστού μια «θελκτική» λεία

Η Ακτή Ελεφαντοστού δεν είναι ο «φτωχός συγγενής» της περιοχής, όπως κάποιοι επιχειρούν να την παρουσιάσουν, αλλά η πρώτη χώρα στον κόσμο στην παραγωγή και εξαγωγή κακάο και άλλων αγροτικών προϊόντων (λάδι, ξύλο, κ.ά.). Επιπροσθέτως, η Ακτή Ελεφαντοστού διαθέτει και σημαντικά πηλη ανεκμετάλλευτα (ως επί το πλείστον) υποθαλάσσια κοιτάσματα πετρελαίου και προβλέπεται πως ως το τέλος του 2020 η ημερήσια παραγωγή θα μπορούσε να ξεπεράσει τα 200.000 βαρέλια. Επιπλέον, διαθέτει διόλου ευκαταφρόνητο ορυκτό πλούτο σε χρυσό, διαμάντια και βωξίτη.

Όταν, λοιπόν, κάποιοι είναι έτοιμοι να ξαναβουτήξουν τα χέρια τους στο αίμα των λαών στο όνομα της «δημοκρατίας», είναι φανερό πως στην πραγματικότητα στοχεύουν στην εκμετάλλευση του τεράστιου φυσικού πλούτου.

Ο ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός και οι ντόπιες αστικές τάξεις

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, ο ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός στην ήπειρο εντείνεται. Το καθεστώς του Γκμπάγκμπο δεν μπόηκε στο μάτι επειδή έχει φιλοδοαικό χαρακτήρα, αλλά επειδή το τμήμα της ντόπιας αστικής τάξης που εκπροσωπεί προσπάησε να ενισχύσει τη θέση του συνάπτοντας συμφωνίες με άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Για παράδειγμα, είναι η συμφωνία που είχε

κλείσει η απερχόμενη κυβέρνηση του Λ. Γκμπάγκμπο μέσω της κρατικής πετρελαϊκής εταιρίας PETROCI με τη ρωσική ενεργειακή εταιρία LUKOIL για την εξόρυξη πετρελαίου σε πέντε περιοχές έξω από τις ακτές της Ακτής Ελεφαντοστού και της Γκάνας στον Κόλπο της Γουινέας, σε συνεργασία με την τεξανή εταιρία VANGO τη διετία 2011 και 2012. Αξιοσημείωτη ήταν και η προσπάθεια της Κίνας να επωφεληθεί από την κρίση στις σχέσεις της κυβέρνησης Γκμπάγκμπο με το Παρίσι και τη Δύση γενικότερα, επιδιώκοντας τα τελευταία χρόνια ένα καλό μερίδιο από την πίτα των πετρελαίων, με αντάλλαγμα την οικοδόμηση νοσοκομείων και σχολείων στην Ακτή Ελεφαντοστού.

Αυτό το σκοπό εξυπηρετούσε πέραι και η εξαγορά της ελβετικής εταιρίας εμπορίας πετρελαίου ADDAX (θεωρείται μεγάλο «κεφάλι» στη μαφία πετρε-

λαίου της Δυτικής Αφρικής) από την κινέζικη πετρελαϊκή εταιρία SINOPEC.

Έτσι εξηγείται η επέμβαση των ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ, και πιθανόν η έντονη παρουσία του ΟΗΕ ως «ρυθμιστή» παράγοντα. Δηλαδή μια έντονη διαπάλη μέσα στο συνολικό πλαίσιο των ανταγωνισμών στην Αφρική.

Εδώ να σημειώσουμε ότι πλέον τα τελευταία 20 χρόνια η κατάσταση στον ΟΗΕ και στο Διεθνές Δίκαιο έχει ριζικά αλλάξει προς το χειρότερο. Ο ΟΗΕ έχει μετατραπεί από τη μια σε πεδίο αντιπαράθεσων ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, κι από την άλλη σε «εργαλείο» επιβολής των ιμπεριαλιστικών σχεδίων.

Χρειάζεται περισσότερη έρευνα για τις αστικές τάξεις των γειτονικών χωρών και του ECOWAS. Αρκετές χώρες (π.χ. η Νιγηρία) στήριξαν ανοικτά την επέμβαση, άλλες όπως η Αγκόλα ήταν κατά.

Η Γαλλία. Ο ιμπεριαλιστής που δεν έφυγε ποτέ

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Ακτή Ελεφαντοστού ήταν αποικία της Γαλλίας και ότι μετά την ανεξαρτησία της το 1960, ο γαλλικός ιμπεριαλισμός δεν παραιτήθηκε από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που έχει στη χώρα αυτή και συνέχισε να επεμβαίνει στα εσωτερικά της για να τα προστατέψει. Αλλά να σημειώσουμε ότι η επέμβαση της Γαλλίας που έγινε την ίδια στιγμή που ξεκίνησε ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος εναντίον της Λιβύης, είναι η πρώτη ανοικτή ένοπλη επέμβαση αυτής της χώρας μετά από αρκετά χρόνια. Επί της ουσίας η επέμβαση είχε αρχίσει νωρίτερα με την αποστολή γαλλικών στρατευμάτων για να προστατέψουν «Γάλλους πολίτες και τον άμαχο πληθυσμό».

Μάλλον έτσι εξηγείται το γεγονός ότι προς το παρόν φαίνεται πως η Γαλλία ελέγχει το παιχνίδι σε μια χώρα που ήταν η μεγαλύτερη αποικία της στο παρελθόν και μάλιστα με την πλήρη κάλυψη του ΓΤ του ΟΗΕ (που επικύρωσε τη στρατιωτική επέμβαση ως αναγκαία για την... προστασία των αμάχων και την εφαρμογή της απόφασης 1975 του Συμβουλίου

Ασφαλείας του ΟΗΕ), της ΕΕ και των ΗΠΑ. Αυτό, βεβαίως, έως ότου οι Γάλλοι έρθουν σε ρήξη και με τους τωρινούς συμμάχους στην ιμπεριαλιστική σκακιέρα. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι η απερχόμενη κυβέρνηση του Λοράν Γκμπάγκμπο είχε κλείσει στο παρελθόν συμφέροντες συμφωνίες και για αμερικανικές μεγάλες εταιρίες, όπως οι αγροχημικές Cargill και ADM (Archer Daniels Midland). Εάν το Παρίσι νιώσει πως κάποιοι προσπαθούν να του μειώσουν τη μερίδα του λέοντος από την Ακτή Ελεφαντοστού, πιθανώς να αντιδράσει ποικιλοτρόπως.

Συνεπώς οι 600 γαλλικές εταιρίες και οι δεκάδες μεγαλοτοπιφικάδες που δραστηριοποιούνται εδώ και δεκαετίες στην Ακτή Ελεφαντοστού δεν ήθελαν με τίποτε να αφήσουν έστω και το παραμικρό περιθώριο σε ανταγωνίστριες δυνάμεις να εκμεταλλευτούν τα ανεκμετάλλευτα αποθέματα της χώρας σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο.

Όπως φαίνεται, οι Γάλλοι καπιταλιστές τα θέλουν όλα και όχι μόνον τις τεράστιες γόνιμες εκτάσεις της χώρας με τις καλλιέργειες κακάο και καφέ ή τις

νευραλγικές υπηρεσίες ενέργειας, υδροδότησης και λοιπές υποδομές της Ακτής Ελεφαντοστού, που έχουν βάλει στο χέρι με τη γνωστή καπιταλιστική μέθοδο της υπερχρέωσης μιας χώρας μέσω του δανεισμού, του ξεπουλήματος του πλούτου και της καταπάτησης σχεδόν όλων των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Η ΕΕ μπαίνει στο παιχνίδι

Δεν απουσιάζει και η παρέμβαση της ιμπεριαλιστικής ΕΕ συνολικά. Τον Απρίλη είχε επιβάλει οικονομικές κυρώσεις συμπεριλαμβάνοντας τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων των πιο σημαντικών μονοπωλίων και κρατικών επιχειρήσεων της χώρας. Μετά το «ξεκαθάρισμα» της κατάστασης, στις 29 του Απρίλη, ο επίτροπος Piebalgs ανάγγειλε ένα πακέτο στήριξης ύψους 180 εκατομμυρίων ευρώ για υποδομές, τα σώματα ασφαλείας, κατάρτιση κ.ά. Αυτό θα πει καρότο και μαστίγιο! Πάντως, το πλέγμα των αντιθέσεων και τα αποτελέσματά τους θα απασχολήσουν, όπως φαίνεται, τις αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις στο πολύ σύντομο μέλλον πάλη ■

{ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ }

Η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) καταγγέλλει τη νέα ιμπεριαλιστική επέμβαση στην Ακτή του Ελεφαντοστού, που έρχεται σαν συνέχεια των «ειρηνικών» και μη επεμβάσεων σε Βόρεια Αφρική και αραβικό κόσμο, για να αναφερθούμε μόνο σε αυτές του τελευταίου διαστήματος.

Η νέα αυτή επέμβαση γίνεται και πάλι για τη μοιρασιά της πείας ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές, δηλαδή του πλούσιου εδάφους, υπεδάφους και υφαλοκρηνίδας της χώρας, αλλά για μια ακόμα φορά οι επιτιθέμενοι χρησιμοποιούν το αίθιο πρόσχημα της προστασίας των αμάχων.

Καταγγέλλουμε την άμεση εμπλοκή της Γαλλίας και του ΟΗΕ, την έμμεση ανάμιξη των ΗΠΑ που, δια στόματος του αμερικανού προέδρου, επικρότησαν την επίθεση αλλά και την «ουδέτερη» στάση της Ρωσίας, που βλέπει

τα συμφέροντά της να κινδυνεύουν εξαιτίας των ενδοϊμπεριαλιστικών διαγκωνισμών.

Καλούμε τον ελληνικό λαό να βγάλει τα δικά του πολύτιμα συμπεράσματα από τέτοιου είδους αρνητικές εξελίξεις σε κάθε γωνιά της γης, από την εφαρμοζόμενη πολιτική των «συμμάχων» της ελληνικής κυβέρνησης αλλά και το ποιόν των εκλεγμένων ηγετών, όπως αυτό του απερχόμενου προέδρου της χώρας, Λοράν Γκμπάγκμπο.

Καλούμε τον ελληνικό λαό να ξεσηκωθεί ενάντια σε κάθε αδικία, όπου κι αν αυτή γίνεται, να μη σταματήσει να στέκεται αλληλεγγύως στο πλευρό κάθε καταπιεσμένου, να επαγρυπνεί για να αποκρούσει κάθε ανάμιξη της χώρας μας σε τέτοιου είδους επεμβάσεις από τις οποίες μοναδικό κερδισμένος είναι τα μονοπώλια και παντοτινά θύματα οι λαοί.

6 Απρίλη 2011

ΜΗΝΥΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ – ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ + ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης εκφράζει την αμέριστη συμπαράσταση και αλληλεγγύη της στον αγώνα που δίνουν οι 300 απεργοί πείνας. Ενώνουμε τη φωνή μας με τη δική σας φωνή για την ικανοποίηση των δικαιών αιτημάτων σας και για μία κοινωνία όπου δεν θα υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Καταγγέλλουμε την κυβερνητική πρακτική σε όλα τα διοικητικά επίπεδα για την μη ουσιαστική εξέταση και ικανοποίηση των αιτημάτων για πλήρη και ίσα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα των μεταναστών και την εξώθηση σε μία διαμαρτυρία που θέτει σε κίνδυνο την ίδια την ανθρώπινη ζωή. Η κυβέρνηση

με τη στάση της παραβιάζει το ένα μετά το άλλο βασικά ανθρώπινα δικαιώματα και στην παρούσα πολιτικο-οικονομική συγκυρία επιλέγει πρακτικές άμεσης ή έμμεσης καταστολής για να υπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντα της ντόπιας αστικής τάξης, της πλουτοκρατίας και των ευρωπαίων και διεθνών συμμάχων της. Είναι η ίδια η πρακτική της «μαύρης» εργασίας και η καπιταλιστική κρίση που έχουν οδηγήσει έναν ολοένα αυξανόμενο αριθμό μεταναστών να μην μπορεί να συμπληρώσει τους όρους ανανέωσης της παραμονής και να εξωθείται σε εξαθλίωση. Η ασφυκτική μεταναστευτική νομοθεσία που έχει ψηφισθεί υποχρεώνει σε προσκόμιση 150 - 200 ενσήμων και σύμβαση με εργοδότη. Έχουν επίσης εκδοθεί εγκύκλιοι με τις οποίες η ελληνική πολιτεία αρνείται στους μετανάστες και τις οικογένειές τους το δικαίωμα στην πρόληψη και την προστασία της Υγείας (Εγκύκλιος 13/7/2000 με την οποία απαγορεύεται η νοσηλεία στα δημόσια νοσοκομεία των μεταναστών που δεν έχουν νόμιμο έγγραφο. Εγκύκλιος 2/2/2005 με το ίδιο περιεχόμενο).

Ζητάμε από την κυβέρνηση και την πολιτεία να λάβει άμεσα μέτρα για την προστασία της υγείας και της ζωής των απεργών και την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων τους. Η αδιαφορία, με πρόσχημα την εγχώρια και ευρωπαϊκή νομοθεσία, εκτός του ότι είναι αδιέξοδη και άστοχη, είναι και απάνθρωπη.

Ο αγώνας σας στην Ελλάδα είναι και αγώνας για εμάς, η δύναμη σας μας γεμίζει δύναμη.

22 Φεβρουαρίου 2011 ■

ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗΣ

Η ανακούφιση των Νοτιοσουδανών πολιτών, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία αποφάσισαν με δημοψήφισμα ότι είναι προτιμότερη η διχοτόμηση της χώρας τους σε νότιο και βόρειο τμήμα, προκειμένου να γλιτώσουν από τα δεινά του εμφύλιου πολέμου, φαίνεται να εξανεμίζεται πολύ γρήγορα.

Από την επόμενη κιόλας μέρα συνεχίστηκαν με αμείωτο ρυθμό οι επιθέσεις μεταξύ βόρειων και νότιων με αποτέλεσμα εκατοντάδες νεκρούς και τραυματίες. Οι συγκρούσεις αυτές ανάμεσα σε Βορειοσουδανούς και Νοτιοσουδανούς στρατιώτες και νομάδες του νότου γίνονται με αιτία την πρόσβαση των κοπαδιών των τελευταίων στις πηγές νερού. Επειδή, όμως, όλες συμβαίνουν στην περιοχή του Αμπιέ ή γύρω από αυτήν, ο καθένας μπορεί να υποθέσει ότι το πρόσχημα αυτό είναι πλασματικό και ότι η πραγματική αιτία είναι η διαπάλη ανάμεσα σε βορρά και νότο για την προσάρτηση της πλούσιας αυτής περιοχής σε αποθέματα πετρελαίου, που παραμένει διαφιλονικούμενη μιας και, όπως περιέργως, έμεινε έξω από τις διαδικασίες του δημοψηφίσματος.

Ήδη εκατοντάδες είναι οι άμαχοι που διαφεύγουν από το Αμπιέ για να σωθούν από τα δισταυρούμενα πυρά στα οποία έχουν εμπλακεί ακόμα και δυνάμεις κυανόκρανων, που βρίσκονται εκεί για να επιβλέψουν τη διατήρηση της «ειρήνης» στην περιοχή.

Αλλά και στο βορρά η κατάσταση είναι εξίσου έκρυθμη. Και εκεί, αμέσως μετά τις περσινές εκλογές συνεχίστηκαν με αμεί-

ωτο ρυθμό οι διαδηλώσεις φοιτητών και εργατών ενάντια στο καθεστώς Μπασίρ. Ακόμα και πρόσφατα οι κάτοικοι περιοχής ανατολικά του Χαρτούμ βγήκαν στους δρόμους διαμαρτυρόμενοι για τη δραματική έλλειψη νερού και συγκρούστηκαν με αστυνομικές δυνάμεις.

Παράλληλα, το βορειοσουδανικό καθεστώς κατηγορήσε ευθέως το Ισραήλ για την εκτόξευση πυραύλου ενάντια στο βόρειο τμήμα του Σουδάν, μιας και ο αμερικανικής προέλευσης πυραύλος που εκτοξεύθηκε από την Ερυθρά Θάλασσα χρησιμοποιείται μόνο από τον ισραηλινό στρατό.

Όλα τα παραπάνω και όσα είναι βέβαιο ότι θα επακολουθήσουν αποδείχνουν για μια φορά ακόμα ότι το πλούσιο έδαφος και υπέδαφος του Σουδάν αποτελεί μιας πρώτης τάξης λεία τόσο για τα εμπλεκόμενα μέρη μέσα στο Σουδάν, που δεν δίστασαν να διχοτομήσουν τη χώρα τους προκειμένου να τα «βάλουν στο χέρι» όσο και για τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που έχουν εισβάλει μέσα στη χώρα με τις τεράστιες επιχειρηματικές τους μονάδες, για να αποστερήσουν το σουδανικό λαό από τον πλούτο που του ανήκει.

Επίσης, όλα τα παραπάνω αποδείχνουν την ευθύνη που έχει κάθε λαός να αποτρέψει με αποφασιστικότητα τέτοιου είδους βιβλές και τέτοιου είδους επεκτατικές πολιτικές. Γιατί μόνο έτσι θα μπορεί να ζει χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση από ντόπιους και ξένους καταπατητές και εκμεταλλευτές του πλούτου του, να είναι αφέντης στον τόπο του, να ορίζει το μέλλον του ■

1981-2011

30 ΧΡΟΝΙΑ

αντιιμπεριαλιστικής δράσης & αλληλεγγύης με τους αγωνιζόμενους λαούς της γης

30 χρόνια πριν, το 1981, οι διεθνείς συγκυρίες της εποχής, έκαναν αναγκαία την ίδρυση της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ).

Από τότε μέχρι σήμερα, η ΕΕΔΔΑ έμεινε πιστή στο καταστατικό ίδρυσής της, στην εδραίωση της φιλίας και αλληλεγγύης ανάμεσα στους λαούς όλης της γης και στην προάσπιση των δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών τους, σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ και το Διεθνές Δίκαιο, όπως αυτό ίσχυσε μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Αγωνίζεται με κάθε τρόπο για να ενημερώνει, να ευαισθητοποιεί και να κινητοποιεί τον ελληνικό λαό για να στέκεται αλληλεγγύως στους λαούς που εναντιώνονται στον ιμπεριαλισμό και διεκδικούν το αναφαίρετο δικαίωμά τους για πατρίδες ελεύθερες, ανεξάρτητες και κυρίαρχες.

Στέκεται στο πλευρό των μεταναστών, που ήρθαν στη χώρα μας για να βρουν ένα καλύτερο μέλλον για τους ίδιους και τις οικογένειές τους, αποδιωγμένοι από τις πατρίδες τους, κατατρεγμένοι από επεκτατικές πολιτικές και ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Υπερασπίζεται τον παλαιστινιακό λαό στον αγώνα του ενάντια στην πανίσχυρη ισραηλινή πολεμική μηχανή που,

με τη στήριξη των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του στερεί κάθε ανθρώπινο δικαίωμα, μαζί και το αυτόνοτο δικαίωμα να έχει τη δική του πατρίδα.

Εναντιώθηκε στο απάνθρωπο «απαρτχάιντ» που είχε μετατρέψει το λαό της Νότιας Αφρικής υπόδουλο μέσα στην ίδια του την πατρίδα.

Στηρίζει τους αγώνες των λαών της Λατινικής Αμερικής, όπου οι ΗΠΑ επέβαλαν δικτατορικές κυβερνήσεις και προσπαθούν με κάθε μέσο να ανατρέψουν ελεύθερα εκλεγμένες κυβερνήσεις.

Αντιτάσσεται στον εμφύλιο που άφησε «κληρονομιά» η βρετανική αποικιοκρατική πολιτική στο λαό του Σουδάν, τα αποτελέσματα του οποίου τον ταλανίζουν ως τα σήμερα μαζί με τις διαθέσεις των μεγάλων ιμπεριαλιστικών χωρών να εκμεταλλευτούν το πλούσιο υπέδαφός του.

Σήμερα που η ελευθερία, η εθνική κυριαρχία, η εδαφική ακεραιότητα ολόκληρων περιοχών διακυβεύεται από την επεκτατική πολιτική των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι, περισσότερο από ποτέ, αναγκαία η ενωμένη και αποφασιστική διεθνιστική αλληλεγγύη όλων των προοδευτικών ανθρώπων.

**Ελάτε σε επαφή με την ΕΕΔΔΑ
Κάντε πράξη την αντίδρασή σας
σε κάθε αδικία ενάντια σε όποιον αυτή εφαρμόζεται**

Η πρώτη μπριγάδα της ΕΕΔΔΑ,
Νικαράγουα 1984

Η ΕΕΔΔΑ κινητοποιείται
ενάντια στον ιμπεριαλισμό
για τη φιλία των λαών

Από την ίδρυσή της, η ΕΕΔΔΑ
στάθηκε πάντα στο πλευρό των λαών
της Παλαιστίνης και του Λιβάνου

Αμέσως μετά την επίθεση του Ισραήλ στο Λίβανο,
η ΕΕΔΔΑ συγκέντρωσε σχολικά είδη για τα παιδιά του Λιβάνου

ΚΡΙΣΗ + ΠΟΛΕΜΟΣ:

το παράδειγμα της Λιβύης

Της Έλενας Παπαγιαννάκη

Κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου

Σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης και όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών αυξάνονται οι κίνδυνοι να ξεσπάσουν πολεμικές συγκρούσεις. Όπως είναι γνωστό, η κρίση είναι αντικειμενικό φαινόμενο στον καπιταλισμό και αποτελεί αποτέλεσμα της όξυνσης της βασικής αντίθεσης του συστήματος: η παραγωγή είναι κοινωνική, αλλά τα αποτελέσματά της τα καρπώνονται οι καπιταλιστές, που κυνηγούν το κέρδος για να διευρύνουν την παραγωγή τους για ακόμη μεγαλύτερο κέρδος. Κρίση είναι η διακοπή της διαδικασίας της διευρυμένης αναπαραγωγής του κοινωνικού κεφαλαίου, που δεν μπορεί να την εμποδίσει καμιά πολιτική διαχείρισης του καπιταλισμού. Όπως έχει αποδειχθεί αλλιώς και από την ιστορική πείρα, μόνη

διέξοδος για το κεφάλαιο είναι η καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, που σημαίνει ανεργία, πτώση της τιμής της εργατικής δύναμης, αλλά και απαξίωση μέρους του κεφαλαίου. Ταυτόχρονα τα μονοπώλια αναζητούν νέα κερδοφόρα πεδία για να επενδύσει τα συσσωρευμένα κεφάλαια διαμορφώνοντας το έδαφος για ένταση των ανταγωνισμών.

Η κομβικής σημασίας για τους ιμπεριαλιστές της περιοχής Μέσης Ανατολής, Βορείου Αφρικής, Ανατολικής Μεσογείου

Μέσα στα πλαίσια του ιμπεριαλιστικού συστήματος, οι αστικές τάξεις της περιοχής για την κατάκτηση νέων θέσεων διαμορφώνουν συμμαχίες, «άξονες» και «αντιάξονες» για να προωθήσουν αποτελεσματικά τα συμφέροντά τους. Κι

αυτό εκφράζεται σε πολιτικό επίπεδο στη στάση των καπιταλιστικών κρατών. Αυτή η διαδικασία αντανakλάται και στην περιοχή μας.

Η περιοχή της Μέσης Ανατολής, και η ευρύτερη περιοχή, έχει μεγάλη στρατηγική σημασία για τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Τα σημαντικά ενεργειακά της αποθέματα σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο ιδιαίτερα και των δρόμων μεταφοράς της ενέργειας προκαλούν έντονους ανταγωνισμούς ανάμεσα στους μονοπωλιακούς ομίλους και παρεμβάσεις για τον έλεγχο τους.

Το σχέδιο της «Μεγάλης Μέσης Ανατολής»

Από το 2003, οι ΗΠΑ δημόσια τάχθηκαν υπέρ της «ανασυγκρότησης» της ευρύτερης περιοχής, που τη χαρακτήρισαν

«Μεγάλη Μέση Ανατολή». Το σχέδιο αυτό προέβλεπε εκσυγχρονισμό των αστικών δομών, για τη διασφάλιση της αστικής εξουσίας κι ακόμη και την αλληλαγγή συνόρων, διαμόρφωση νέων κρατών. Βασικοί στόχοι τους είναι ο εκσυγχρονισμός των αστικών καθεστώτων της περιοχής, η διασφάλιση της πρόσβασης τους στις πηγές ενέργειας της περιοχής και στα νέα κοιτάσματα της Ανατολικής Μεσογείου και ο έλεγχος μιας μεγάλης περιοχής, που αποτελεί «πέρασμα» για το εμπόριο και τις μεταφορές. Οι προσπάθειες αυτές των ΗΠΑ συναντούν την αντίθεση των ανταγωνιστικών δυνάμεων, δηλαδή κυρίως ηγετικών χωρών της ΕΕ, της Ρωσίας και της Κίνας.

Οι χώρες της Βόρειας Αφρικής, της Μέσης Ανατολής και του Περσικού Κόλπου ελέγχουν περισσότερο από το 60% των ενεργειακών αποθεμάτων παγκοσμίως. Εδώ και χρόνια βρίσκεται σε εξέλιξη μια ολοένα κλιμακούμενη ενδοϊμπεριαλιστική αντιπαράθεση για τον έλεγχο των ενεργειακών αυτών πηγών και δρόμων.

Εξεγέρσεις λαών στη Μέση Ανατολή, Βόρεια Αφρική και αραβικές χώρες – Αποτέλεσμα εσωτερικών κι εξωτερικών παραγόντων

Στη βάση των τελευταίων εξελίξεων στην Αίγυπτο και στην Τυνησία βρίσκεται ένας συνδυασμός εσωτερικών και εξωτερικών παραγόντων, με κυρίαρχους τους εσωτερικούς. Με άλλα λόγια, υπήρχε κινητοποίηση του λαϊκού παράγοντα, της εργατικής τάξης, των μεσαίων στρωμάτων που έχουν πιο ισχυρή συμμετοχή και της νεολαίας, ενάντια στα αντιλαϊκά καθεστώτα. Κάτω από την επίδραση των οξυμένων λαϊκών προβλημάτων, οργανώθηκαν μεγάλες εργατικές, λαϊκές κινητοποιήσεις, εξεγέρσεις αρχικά στην Τυνησία και στη συνέχεια στην Αίγυπτο, με βασικά αιτήματα την καταπολέμηση της φτώχειας, της ανεργίας, της διαφθοράς, τη διεύρυνση

των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, την απομάκρυνση των αυταρχικών καθεστώτων του Μπεν Αλί και του Μουμπάρακ (των οποίων τα κόμματα ήταν μέλη της Σοσιαλιστικής Διεθνούς).

Παράλληλα, υπήρξε και η δράση τμημάτων της αστικής τάξης που επιδιώκουν τον εκσυγχρονισμό της οικονομικής βάσης και την αστικοκοινοβουλευτική προσαρμογή του πολιτικού συστήματος στην αναπτυγμένη καπιταλιστική οικονομία. Ακόμη, υπήρξε και παρέμβαση ισχυρών ιμπεριαλιστικών κρατών για τον πιο αποτελεσματικό έλεγχο της περιοχής.

Η εξέγερση στη Λιβύη και η ιμπεριαλιστική επέμβαση

Στη Λιβύη οι εξελίξεις πήραν το χαρακτήρα της ανοιχτής ένοπλης σύγκρουσης, με την άμεση εμπλοκή των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Η εξέγερση του λιβυκού λαού αξιοποιήθηκε από ιμπεριαλιστικές δυνάμεις για την πραγματοποίηση επέμβασης που θα εξυπηρετούσε τα παραπάνω σχέδια.

Με δεδομένο ότι η Λιβύη κατατάσσεται στην 9η θέση παγκοσμίως με αποδεδειγμένα πετρελαιοκίνητα αποθέματα 43,6 δισ. βαρέλια (3,5% επί του συνόλου), με 1.500 δισ. κυβικά μέτρα φυσικού αερίου, με δεδομένο ότι το εξαγόμενο πετρέλαιο, στη συντριπτική του πλειοψηφία (περίπου 80%) προορίζεται για την ευρωπαϊκή αγορά, ότι είναι καλής ποιότητας και ότι αποφέρει τεράστια κέρδη, καθώς το κόστος εξόρυξής του δεν είναι μεγάλο, είναι προφανές γιατί δεν έπαψε ποτέ να εντάσσεται στα σχέδια των ισχυρών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Πολύτιμα είναι και τα αποθέματα φρέσκου νερού, τα οποία το καθεστώς Καντάφι, σε συνεργασία με αμερικανικές εταιρίες, ήδη από τη δεκαετία του '80 προσπαθεί να αξιοποιήσει διά μέσου ενός τεράστιου έργου που, αυτή τη στιγμή, βρίσκεται σχεδόν στη μέση και

έχει μεταφέρει νερό προς τις ακτές του κόλπου της Σύρτης.

Επιπλέον, η Λιβύη συνορεύει με χώρες όπως η Αλγερία, η Τυνησία, η Αίγυπτος, ο Νίγηρας και το Τσαντ. Η αφρικανική ήπειρος, στο σύνολό της, αποτελεί ένα πρώτης τάξης πεδίο αντιπαράθεσης και η εξαπόλυση της επίθεσης κατά της Λιβύης δεν είναι παρά η αφορμή που ιμπεριαλιστικές και ισχυρές περιφερειακές δυνάμεις αναζητούσαν για να αρχίσουν να ξετυλίγουν το νήμα της ανατροπής της κατάστασης που σήμερα έχει διαμορφωθεί στην αφρικανική ήπειρο (χάραξη νέων συνόρων κλπ.).

Τόσο η βρετανική BP όσο και η γαλλική Total είχαν εξασφαλίσει μακρόχρονα συμβόλαια εκμετάλλευσης του ενεργειακού πλούτου της Λιβύης. Ανάλογα συμβόλαια είχαν επίσης η ιταλική ENI, η ισπανική Repsol, οι αμερικανικές Exxon Mobil, Chevron, Occidental Petroleum, Hess, Conoco Phillips, η κινεζική China National Petroleum Corp. (που απορροφά το 11% του λιβυκού πετρελαίου), η γερμανική RW DIA E.

Όμως, τον τελευταίο καιρό φαίνεται πως η ηγεσία Καντάφι προσανατολιζόταν σε διαφορετικές συμμαχίες με ανερχόμενες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Σύμφωνα με τους Τάιμς της Ασίας, σε συνέντευξή του στη γερμανική τηλεόραση είχε πει: «Τα πετρελαιοκίνητα μας συμβόλαια θα πάνε σε ρωσικές, κινεζικές και ινδικές εταιρίες». Ταυτόχρονα, ο Μ. Καντάφι προωθούσε νέες συμφωνίες, έτσι ώστε οι μεγάλες ευρωπαϊκές και αμερικανικές εταιρίες να παίρνουν μικρότερο ποσοστό από το πετρέλαιο που εξορύσσεται.

Πόλεμος – Η συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα

Επομένως, εξηγείται γιατί οι Αμερικάνοι και οι Γαλλο-Βρετανοί ανέλαβαν άμεσα ηγετικό ρόλο στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο με το πρόσχημα της «ανθρωπιστικής επέμβασης». Έσπευσαν να υπερασπιστούν τα συμφέροντα των μεγάλων

πετρελαϊκών τους εταιριών που απειλούνταν άμεσα, αφού ο Καντάφι απείλησε με τον πιο άμεσο τρόπο τις συμφωνίες με τις μεγάλες ευρωπαϊκές και αμερικάνικες εταιρίες, όχι όμως την κινεζική CNPC.

Το γαλλικό κεφάλαιο φαίνεται να είχε υποστεί τις μεγαλύτερες απώλειες. Φαίνεται ότι κομβικής σημασίας επενδύσεις του άρχισαν να μειώνονται. Σε ανάλογη θέση και το βρετανικό κεφάλαιο, με τον πρωθυπουργό Κάμερον που υπέγραψε λίγο μετά την εκλογή του «στενή στρατιωτική συνεργασία» με τη Γαλλία, επαναφέροντας έτσι τη βρετανογαλλική συμμαχία στο προσκήνιο.

Τέλος, η Ουάσινγκτον, εκτός από συμφέροντα, έχει και συνομιλητές στο «στρατόπεδο Καντάφι». Ωστόσο, ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός δε θα έμνε άπραγος για τα συμφέροντά του στο σύνολο του αραβικού κόσμου και στην αφρικανική ήπειρο. Απεναντίας, στην ιμπεριαλιστική

αυτή επέμβαση φαίνεται να κερδίζει όλο και περισσότερο έδαφος, σε ανταγωνισμό με τη Γαλλία που έσπευσε να αναλάβει πρωταγωνιστικό ρόλο.

Έτσι, ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος ενάντια στο λαό της Λιβύης οδηγεί σε ανακατανομή της πίτας των πετρελαίων και των άλλων ενεργειακών πηγών της χώρας και στόχο έχει να βελτιώσει τη θέση των διεθνικών μονοπωλίων στην εκμετάλλευση του υπεδάφους της Λιβύης και στην αξιοποίηση της γεωστρατηγικής της θέσης, δημιουργώντας έτσι καλύτερες προϋποθέσεις για την κερδοφορία τους και την απόδοση των κεφαλαίων που κρατούν σωρευμένα και αναζητούν διέξοδο στην παραγωγή. Με αυτό το κριτήριο σχηματοποιούνται οι συμμαχίες στο στρατόπεδο των ιμπεριαλιστών. Οι Βρετανοί, με ισχυρή οικονομική παρουσία στη Λιβύη (η BP ελέγχει την Ανατολική Λιβύη), διεκδικούν τη δια-

τήρηση της πρωτοκαθεδρίας. Οι Γάλλοι θέλουν να επιβληθούν, έχοντας ταυτόχρονα δράση στο Τσαντ, με πλούσιο υπέδαφος σε ουράνιο, ενώ άλλες ανερχόμενες δυνάμεις, όπως η Ρωσία, η Κίνα και η Τουρκία αναζητούν τους συσχετισμούς εκείνους που θα αναβαθμίσουν το ρόλο τους στο παιχνίδι.

Όμως, ακόμη κι όταν λήξει ο πόλεμος, κερδισμένα θα έχουν βγει τα μονοπώλια και χαμένοι οι λαοί της περιοχής, οι οποίοι, εκτός από τον κίνδυνο της γενικευμένης ανάφλεξης, θα συνεχίσουν να έχουν καπιταλιστικές κυβερνήσεις και να δέχονται διαρκή πόλεμο στα δικαιώματά τους. Επομένως, διέξοδο για τους λαούς εκτός της ανατροπής της εξουσίας των μονοπωλίων σε κάθε χώρα δεν υπάρχει. Εκεί βρίσκεται η αιτία της κρίσης και των πολέμων, που πρέπει να εξαλειφθεί ■

{ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ }

Η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) καταγγέλλει τη στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ, καθώς και την πρόταση του ΟΗΕ για ενδεχόμενη επέμβαση στη Λιβύη σαν άκρως υποκριτική και επικίνδυνη.

Υποκριτική επειδή, για χρόνια ολόκληρα, με εμπορικές και άλλες συναλλαγές όλοι τους συντηρούσαν το «καθεστώς Καντάφι» που, ξαφνικά, «ανακάλυσαν» ότι είναι καταπιεστικό και αντιδημοκρατικό.

Επικίνδυνη επειδή, με άμεση και έμμεση εμπλοκή τους, προσπαθούν να ποδηγετήσουν την εξέγερση του λαού της Λιβύης και να την οδηγήσουν σε μονοπάτια ανώδυνα, για την επικράτηση της δικής τους επεκτατικής πολιτικής στη Λιβύη σήμερα, σε ολόκληρη την περιοχή αύριο. Ακριβώς όπως έπραξαν στο παρελθόν στην πρώην Γιουγκοσλαβία, στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ και σε μια σειρά άλλες χώρες.

Η ΕΕΔΔΑ καταγγέλλει, επίσης, τον Έλληνα πρωθυπουργό για τις δηλώσεις του περί εμπλοκής της χώρας μας στους νατοϊκούς σχεδιασμούς στη Βόρεια Αφρική και για την αναγωγή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σαν «δύναμη σταθερότητας» στην περιοχή λίγους μόλις μήνες μετά την υπογραφή των συμφωνιών με τον Μουαμάρ Καντάφι. Οι δηλώσεις αυτές έρχονται σε ευθεία αντίθεση με τη θέση ολόκληρου του ελληνικού λαού για καλές και φιλικές σχέσεις με όλους τους λαούς.

Απαιτούμε από την ελληνική κυβέρνηση να μη συμμετάσχει στα νατοϊκά σχέδια επέμβασης στη Λιβύη με πρόσημο την «ανθρωπιστική κρίση», την «αποκατάσταση της δημοκρατίας». Καλούμε τον ελληνικό λαό να εμποδίσει με κάθε τρόπο τη χρησιμοποίηση της βάσης της Σούδας και να εκφράσει την αμέριστη αλληλεγγύη του στο λαό της Λιβύης που τόσο δοκιμάζεται αυτές τις στιγμές.

Αθήνα, 28 Φλεβάρη 2011

{ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ } [2^η]

Η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) καταγγέλλει τη νέα επέμβαση των Γάλλων και Βρετανών ιμπεριαλιστών, αυτή τη φορά στη Λιβύη με το πρόσχημα ότι τους κάλεσαν σε βοήθεια οι αντιμαχόμενοι τον Καντάφι Λίβυοι.

Οποιαδήποτε επέμβαση, με όποιο πρόσχημα κι αν αυτή γίνεται, είναι μια ωμή παρέμβαση στα εσωτερικά μιας χώρας ανεξάρτητης και κυρίαρχης, ο λαός της οποίας έχει το δικαίωμα να δώσει ο ίδιος τη λύση της επιλογής του στα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Πολύ περισσότερο όταν αυτή η επέμβαση έχει θύματα αθώους άμαχους που, εκ των υστέρων, θα θεωρηθούν «παράπλευρες απώλειες στη μάχη για τη δημοκρατία».

Απαιτούμε από την ελληνική κυβέρνηση να μην αναμειχθεί με κανένα τρόπο, άμεσα ή έμμεσα, είτε αποστέλλο-

ντας στρατεύματα είτε παραχωρώντας τις βάσεις της Σούδας και του Άκτιου για την εξυπηρέτηση ιμπεριαλιστικών συμφερόντων. Γιατί ο ελληνικός λαός, στη συντριπτική του πλειοψηφία, όχι μόνο στέκεται αλληλεγγυος στο πλευρό κάθε καταπιεσμένου λαού αλλά είναι και αντίθετος στο να χρησιμοποιούνται τα εδάφη της χώρας μας σαν ορμητήρια για ληστρικές επιδρομές με στόχο το μοίρασμα εδαφών και την εκμετάλλευση πλουτοπαραγωγικών πηγών.

Ας αφήσει η ελληνική κυβέρνηση κατά μέρος τα φληναφήματα για τάχα «ανθρωπιστική βοήθεια» που δεν πείθουν πια κανένα. Αρκετά προβλήματα έχει σωρεύσει στις πλάτες μας με την πολιτική της. Οποιαδήποτε εμπλοκή της χώρας μας σε πολεμικές συρράξεις δεν θα λύσει κανένα από αυτά, αντίθετα θα τα πολλαπλασιάσει.

Αθήνα, 20 Μάρτη 2011

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ-ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Της Βέρας Καραγιάννη

Στα μέσα του Γενάρη, 300 μετανάστες από το Μαρόκο, την Τυνησία, την Αλγερία, το Αφγανιστάν και το Πακιστάν μεταφέρθηκαν από την Κρήτη—όπου χρόνια ζούσαν και δούλευαν—στο υπό ανακαίνιση κτήριο της Νομικής Σχολής Αθήνας και ξεκίνησαν απεργία πείνας ζητώντας τη νομιμοποίησή τους.

Οι περισσότεροι ήταν άνεργοι, εργάτες γης, μαύρης εργασίας και δεν μπορούσαν να ανανεώσουν τις άδειες παραμονής τους. Άλλοι πάλι ήταν θύματα πολέμου και διώξεων και δεν τους είχε χορηγηθεί άσυλο ούτε τα απαραίτητα ταξιδιωτικά έγγραφα—σύμφωνα με την ευρωπαϊκή συμφωνία Δουβλίνου II που πιστά εφαρμόζουν οι εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις—για να φύγουν προς τις χώρες που επιθυμούσαν. Την οργάνωση της μεταφοράς τους και την εκεί εγκατάστασή τους είχαν αναλάβει αντιρατσιστικές οργανώσεις, πράξη σαφώς τυχοδιωκτική, που καθόλου δεν

εξυπηρέτησε τα δίκαια αιτήματα των μεταναστών—προσφύγων γιατί απειλήθηκε μέχρι κατάργησής του το πανεπιστημιακό άσυλο και αξιοποιήθηκε για να ενταθεί η κρατική καταστολή ενώ ενεργοποίησε κάθε είδους αντιδραστικούς μηχανισμούς και φορείς που κυριολεκτικά αφηνίασαν ξεσπώντας σε ρατσιστικά παραληρήματα.

Σύντομα οι 250 από τους μετανάστες μεταφέρθηκαν στο κτήριο «Υπατία»—επί των οδών Πατισίων και Ηπείρου—όπου έζησαν για πάνω από 40 ημέρες σε άθλιες συνθήκες, οι υπόλοιποι 50 συνέχισαν την απεργία πείνας στη Θεσσαλο-

νίκη. Ήταν κυριολεκτικά στοιβαγμένοι στους λιγοστούς παραχωρημένους γι' αυτούς χώρους από τους ιδιοκτήτες ή στον κήπο μέσα σε αντίσκηνα, χωρίς θέρμανση και παροχές για ικανοποίηση βασικών ανθρώπινων αναγκών, σε περίοδο μάλιστα κακών καιρικών χειμερινών συνθηκών, συνεχίζοντας τον αγώνα τους και την απεργία πείνας. Πολλοί μεταφέρθηκαν σε νοσοκομεία με σοβαρές εκπτώσεις βασικών λειτουργιών του οργανισμού τους, αντιμετωπίζοντας όμως πάντα την απάνθρωπη αδιαλλαξία της κυβέρνησης και την άρνηση κάθε συμπαράστασης, όπως είχε προτείνει η Λαϊκή Συσπείρωση, από τη δημοτική αρχή του Δήμου Αθήνας.

Πολλοί φορείς και συνδικάτα έδειξαν την αλληλεγγύη τους στο δίκαιο αυτό αγώνα των μεταναστών με την παρουσία τους και τη συμμετοχή τους. Ανάμεσά τους

>>

και η ΕΕΔΔΑ, που και με ψήφισμα, αλλά και με την παρουσία της, στάθηκε αλληλεγγύη σ' αυτόν τον αγώνα για ικανοποίηση όλων των αιτημάτων των μεταναστών για πλήρη και ίσα πολιτικά δικαιώματα.

Κάτω από την πίεση και την αλληλεγγύη του λαϊκού κινήματος είχαμε μια μερική υποχώρηση της κυβέρνησης. Δεσμεύτηκε απέναντί τους ότι με Υπουργική Απόφαση θα τους εντάξει σε «καθεστώς ανοχής» χωρίς αναφορά στο χρόνο διάρκειάς του, θα τους χορηγήσει ταξιδιωτικά έγγραφα κι άδεια εργασίας και θα τους μειώσει τον προαπαιτούμενο χρόνο διαμονής μεταναστών χωρίς χαρτιά, ώστε να τους χορηγηθεί ειδική άδεια διαμονής από τη 12ετία που ισχύει σήμερα στην θετία. Οι μετανάστες, μετά από γενική συνέλευση ανέστειλαν την απεργία πείνας κι αποχώρησαν από το κτήριο «Υπατία» κι επέστρεψαν στην Κρήτη.

Η όλη κατάσταση υποχώρησης της κυβέρνησης παραμένει βέβαια προσωρινή κι εντοπισμένη και η νίκη αυτών των μεταναστών ελεγχόμενη. Γιατί παραμένει η

ασφυκτική μεταναστευτική νομοθεσία. Παραμένει η ίδια πρακτική της μαύρης εργασίας και η καπιταλιστική κρίση που οδηγούν ένα αυξανόμενο ολοένα αριθμό μεταναστών να μην μπορεί να συμπληρώσει τους όρους ανανέωσης της παραμονής και να εξωθείται σε εξαθλίωση. Παραμένει η εθνικιστική απόφαση του ΣτΕ που κρίνει παράνομη την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας από παιδιά μεταναστών που γεννήθηκαν και συνεχίζουν να ζουν στην Ελλάδα και των οποίων οι γονείς διαμένουν μόνιμα στη χώρα για τουλάχιστον 5 χρόνια κ.ά. Παραμένει ο φράχτης του Έβρου, η δράση του Frontex, η συνθήκη Δουβλίνου II, οι εγκύκλιοι με τις οποίες η ελληνική πολιτεία αρνείται στους μετανάστες και τις οικογένειές τους το δικαίωμα στην πρόληψη και τη προστασία της υγείας εφόσον στερούνται νόμιμων εγγράφων.

Και όλα αυτά συμπληρώνονται βέβαια με την επερχόμενη «αναβάθμιση» της συνθήκης Σένγκεν που προβλέπεται να φέρει πιο άγριο ανθρωποκυνηγητό σε βάρος των προσφύγων του ιμπεριαλισμού,

τόσο στα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και στα σύνορα μεταξύ των κρατών-μελών, αφού επαναφέρουν ελέγχους στα εθνικά σύνορα ταυτόχρονα με την ενίσχυση αυτών στα εξωτερικά.

Γιατί τελικά η μεγάλη αλήθεια είναι πως οι μετανάστες άνεργοι, με μαύρη εργασία, κυνηγημένοι όπου γης και εξαθλιωμένοι είναι κομμάτι της ελληνικής και της διεθνούς εργατικής τάξης. Κι εδώ έρχεται η πεμπτουσία της δικής μας αλληλεγγύης: η σταθερή συμμετοχή μας στον αγώνα ν' αλληλέξει οριστικά τόσο στη χώρα μας, όσο και παγκόσμια ο συσχετισμός των δυνάμεων υπέρ των δυνάμεων της εργασίας απέναντι στις δυνάμεις του ιμπεριαλισμού και του κεφαλαίου. Αλλιώς θα υπάρχουν πάντοτε δίπλα μας μετανάστες, πρόσφυγες, διωγμένοι, κυνηγημένοι, σε μαύρη εργασία, εξαθλιωμένοι, μόνιμα αναλφάβητοι και χειραγωγημένοι, «δούρειος ίππος» στα χέρια του κεφαλαίου για να ισχυροποιεί τη θέση του και την εξουσία του σε βάρος του συνόλου των εργαζομένων, Ελλήνων και ξένων ■

Η ΕΕΔΔΑ ΓΛΕΝΤΑ!

Είπαμε να το ρίξουμε έξω! Όχι μόνο για να ξεφύγουμε λίγο από την κακή διάθεση που διακατέχει ολόκληρη την ελληνική κοινωνία εξαιτίας της πρόσφατης καπιταλιστικής κρίσης, αλλά και από την άμεση ανάγκη μας να αυξήσουμε τα οικονομικά μας. Και, ως ένα βαθμό, τα καταφέραμε και τα δύο, έστω και προσωρινά.

Στις 13 Φεβράρη, λοιπόν, συγκεντρωθήκαμε στο κέντρο ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ, στο Θησείο. Έξω το χειμωνιάτικο κρύο ήταν τσουχτερό, αλλά μέσα στο

κέντρο η ατμόσφαιρα ζεστή, τα εδέσματα πεντανόστιμα, η μουσική ζωντανή και, βοηθώντας του κρασιού που έρευνε άφθονο, ζεστάθηκαν οι καρδιές όλων μας και ξεχάσαμε για λίγο τα προβλήματα.

Τις πρώτες πρωινές ώρες το διαλύσαμε με την υπόσχεση να το επαναλάβουμε σύντομα. Εξάλλου, τα ευχαριστήρια τηλεφωνήματα της επομένης, μας έδωσαν και κουράγιο και τη διάθεση για κάτι τέτοιο.

Κώστας Σαραντίδης

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ ΣΤΗ ΛΕΓΕΩΝΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Γιατί στρατεύθηκα στους Βιετ Μινχ

Εκδόσεις «Μαραθιάς»

Της Άνγκε Ιωαννάτου

Μια σύντομη ιστορική αναδρομή

Πρόκειται, πράγματι, για μια συναρπαστική αφήγηση ενός ανθρώπου που στα 18 του χρόνια, το 1946, πήρε τη γενναία απόφαση να λιποτακτήσει από τη γαλλική Λεγεώνα των Ξένων για να στρατευθεί με τους αγωνιζόμενους για μια ελεύθερη πατρίδα Βιετ Μινχ.

Το μαρτυρικό Βιετνάμ μόλις - στις 2 Σεπτεμβρίου του 1945 - είχε ανακηρυχθεί σε Λαϊκή Δημοκρατία με τη Δήλωση Ανεξαρτησίας του Βιετνάμ, που διαβάστηκε από τον Χο Τσι Μιν. Οι Βιετναμέζοι δεν ψύχασαν, όμως. Η δημιουργία της Λαϊκής Δημοκρατίας του Βιετνάμ δεν έφερε αμέσως την απελευθέρωση του λαού της χώρας.

Οι αποικιοκράτες ιμπεριαλιστές δεν παραδέχθηκαν την ήττα τους. Με πρόσχημα την καταδίωξη των Γιαπωνέζων, το Νότιο Βιετνάμ καταλήφθηκε από αγγλικά και το Βόρειο Βιετνάμ από τα κινέζικα στρατεύματα του Τσανγκ Κάι Σεκ. Σύντομα ήρθαν και οι Γάλλοι από τη Σαγκόν και άλλες πόλεις του Νότου για να παλινορθώσουν το παλιό αποικιοκρατικό καθεστώς. Οι Γάλλοι είχαν εισβάλει στο Βιετνάμ από το 1858. Στα 1867 ολόκληρο το Νότιο Βιετνάμ έγινε γαλλική αποικία, ενώ από το 1863 η γειτονική Καμπότζη είχε μετραπεί σε γαλλικό προτεκτοράτο.

Η γαλλική αποικιοκρατία στο Βιετνάμ διατηρήθηκε μέχρι το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Μόλις τα χιτλερικά στρατεύματα κατέλαβαν τη Γαλλία και οι Ιάπωνες επιτέθηκαν στην Ινδοκίνα, οι Γάλλοι αποικιοκράτες συνθηκο-

λόγησαν με αποτέλεσμα η Ινδοκίνα να βρεθεί κάτω από γιαπωνέζικη φασιστική κατοχή. Με τη βοήθεια των κινέζικων αντιδραστικών δυνάμεων, με τη βοήθεια της Αγγλίας και των ΗΠΑ, το γαλλικό αποικιοκρατικό καθεστώς στο Βιετνάμ κατάφερε και πάλι να σταθεί στα πόδια του.

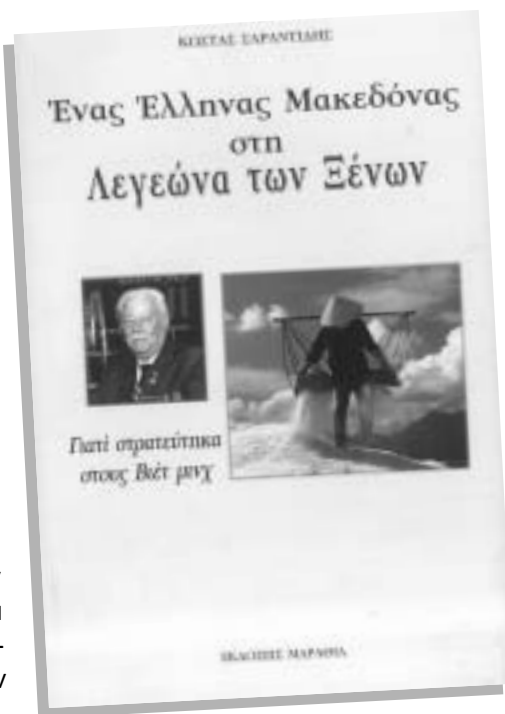
Ο βιετναμέζικος λαός (οι τσιφλικάδες συμβιβάστηκαν γρήγορα με τους κατακτητές) άρχισε τον αντιστασιακό αγώνα από τότε που πρωτοπάτησαν πόδι οι Γάλλοι στη χώρα τους. Και από τότε άσπρη μέρα δεν είδε, αλλά μόνο σκληρή πάλη ενάντια στις ξένες επεμβάσεις μέχρι το 1975, όταν έφυγαν οι Αμερικάνοι.

Το Φλεβάρη του 1946 οι Γάλλοι συμφώνησαν με τον Τσανγκ Κάι Σεκ να αποσύρει τα στρατεύματά του από το Βόρειο Βιετνάμ. Στη συνέχεια η κυβέρνηση του «σοσιαλιστή» Λεόν Μπλουμ δήλωσε ότι θα αναγνωρίσει τη Λαϊκή Δημοκρατία του Βιετνάμ. Όταν, όμως, το Δεκέμβρη του '46 ο Χο Τσι Μιν βρισκόταν

στο Παρίσι για τις διαπραγματεύσεις με τον Λεόν Μπλουμ, τα γαλλικά στρατεύματα άρχισαν τον πόλεμο για την αποκατάσταση της αποικρατίας τους στην Ινδοκίνα.

Στις 20 Δεκέμβρη του 1946 το ΚΚ Ινδοκίνας και ο πρόεδρος της χώρας Χο Τσι Μιν απεύθυναν έκκληση στο βιετναμέζικο λαό να ξεκινήσει την παλλαϊκή αντί-

>>>

σταση μέχρι την ολοκληρωτική απελευθέρωση της χώρας. Το 1950 το 90% του Βιετνάμ ήταν απελευθερωμένο και η γαλλική κατοχή τερματίστηκε ολοκληρωτικά με τη συντριπτική ήττα των γαλλικών στρατευμάτων το 1954 στο Ντιεν Μπιεν Φου... Στο μεταξύ ο ανταποικιακός πόλεμος είχε αγκαλιάσει ολοκληρωτικά την Ινδοκίνα.

Η συνειδητοποίηση...

Η αφήγηση του Κώστα Σαραντίδη τοποθετείται χρονικά εκείνα τα χρόνια. Τον Αύγουστο του 1945 τον μετέφεραν μαζί με άλλους λεγεωνάριους από τη Νάπολη στην Αλγερία, όπου θα τους εκπαιδεύανε. Εφόσον μαθαίνουμε από την πρώτη σελίδα του βιβλίου, πώς και τότε δημιουργήθηκε η γαλλική Λεγεώνα των Ξένων (το Μάρτη του 1831) και γιατί στρατεύθηκε ο συγγραφέας στις γραμμές της –αργότερα κατάλαβε το ολέθριο λάθος του– μας εξηγεί παραστατικά και με λίγα λόγια το «ποιόν» της Λεγεώνας: «*Το μόνο ζητούμενο από τους «Εβελοντές» ήταν, και είναι, να πουλούν για τους ολίγους Γάλλους αποικιοκράτες*». Ή με τα λόγια του στρατηγού Ντε Νεκκρίε: «*Εσείς, λεγεωνάριοι, είστε ΓΙΑ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΕΣΤΕ, γι' αυτό και σας στέλνουν εκεί που σκοτώνουν*».

Αρχικά τους είχαν πει ότι θα πήγαιναν στην Ινδοκίνα για να αποπλίσουν τους Ιάπωνες φασίστες, αλλά γρήγορα αντιλήφθηκαν ότι ήταν για να παλινορθώσουν τη γαλλική αποικιοκρατία. Ο νεαρός και ανίδεος Σαραντίδης κατάλαβε σύντομα σε τι «παρέα» βρέθηκε: «*Όσο για μένα, για πρώτη φορά ένιωσα τον εαυτό μου να είναι «κυρίαρχος» των πράξεών μου, για μια νέα ξεχωριστή ζωή, συγκατοικώντας με μια συμμορία ληστών, φονιάδων, ανώμαλων, μέθυσων και ό, τι άλλο φανταστεί ο ανθρώπινος νους. Εδώ όλοι τους κουβαλούν το μίσος, την κακία, την προστυχιά και τη δίψα για έγκλημα. Κι εγώ, ο λεγεωνάριος Κώστας Σαραντίδης (αντί-δης), φέρνω βαριά πάνω μου την παιδική βλακεία και την απερισκεψία ενός μαρού άβγαλτου, απεργάτη, που δεν περίμενα να ακούσω, να μάθω ή να μεγαλώσουν τα φτερά μου για το μεγάλο ταξίδι προς το άγνωστο....*»

Περιγράφει στο βιβλίο του τη σταδιακή του ωρίμανση για να φτάσει έπειτα στην προσωπική του κάθαρση με τη μεγάλη απόφαση να λιποτακτήσει από την εγκληματική Λεγεώνα και να στρατευθεί με τον αγωνιζόμενο λαό του Βιετνάμ.

Ήδη στην Αλγερία, ο συγγραφέας είχε αρχίσει να καταλαβαίνει τι πάει να πει Λεγεώνα των Ξένων και τι πάει να πει γαλλική αποικιοκρατία. Ακόμα είχε μείνει με την εντύπωση του γαλλικού λαού να παλεύει ενάντια στο ναζισμό, ενώ στη Λεγεώνα είχαν ενταχθεί

μέχρι και Γερμανοί Es-Es. Ήδη από την Αλγερία ξυπνάει μέσα του η αγάπη για τον καταπιεζόμενο λαό εκεί και, όπως και παρακάτω στο βιβλίο, συχνά έρχονται στο νου του οι συγκρίσεις με τον αγωνιζόμενο κατά του φασισμού ελληνικό λαό.

...και η μεγάλη απόφαση στην Ινδοκίνα

Μέσα στα καψόνια, τα βάνουσα γυμνάσια, ο φασίστας συνταγματάρχης τους προετοίμασε και ψυχολογικά για την Ινδοκίνα και την αποστολή τους εκεί: «*Εκεί κάτω στην Ινδοκίνα μερικοί ρέμπελοι ξεσηκώθηκαν και ταράζουν τον κόσμο. Είναι, λοιπόν, δικό μας καθήκον να τους εξοντώσουμε για να επαναφέρουμε τη γαλλήνη, την ησυχία που προϋπήρχε. Αυτό είναι το ιερό μας χρέος! Στην Ινδοκίνα ο λαός μας περιμένει με ανυπομονησία. Εκεί στην Ινδοκίνα πρέπει να είστε άριστοι σκοπευτές, κάθε σας βοή και επιτυχής στόχος...*»

Είναι τόσο παραστατική, τόσο ζωντανή και τόσο ειλικρινής (κάνει γερή αυτοκριτική σε πολλά σημεία του βιβλίου) η αφήγηση του Κώστα Σαραντίδη, που είναι σαν να είμαστε μαζί του σε κάθε βήμα και μαθαίνουμε από μέσα τη Λεγεώνα, αλλά και το Βιετνάμ με τους αγωνιστές του. Μετά από ένα ταξίδι 25 ημερών, φτάνουν πλέον στο Βιετνάμ και «*οι προπαγανδιστές άρχισαν να μας κάνουν πλήση εγκεφάλου με σενάρια, θεωρίες, μεθόδους που αυτοί αποκαλούσαν «γνωριμία με το εδώ περιβάλλον*»». Τους μοίρασαν κιόλας μικρούς χάρτες της πρώην γαλλικής Ινδοκίνας.....

Δεν λείπουν οι εικόνες φρίκης από το βιβλίο. Ο νεαρός Σαραντίδης δεν αντέχει άλλο το κάψιμο χωριών, τις εκτελέσεις, τα βασανιστήρια και τους βιασμούς από τους λεγεωνάριους και νιώθει όλο και πιο έντονα ότι δεν μπορεί άλλο να είναι συνένοχος στο έγκλημα. Αρχίζουν λοιπόν οι πρώτες επαφές με τους Βιετ μινχ μέσα από πρόσωπα που έχουν διεισδύσει στο κοντινό του περιβάλλον. Αποτυχαίνει μια πρώτη προσπάθεια ή μάλλον δεν έφτασε μέχρι την απόδραση, αφού «ο διάολος έσπασε το ποδάρι του». Όμως, η ευκαιρία θα βρεθεί και θα προετοιμαστεί καλά η απόδραση, μαζί με τον Ισπανό συνάδερφο λεγεωνάριο Μερίνο, 25 αιχμάλωτους Βιετ μινχ και τον παλαίμαχο, πολυβασανισμένο Μπιέν, που τους οδήγησε μετά την πετυχημένη απόδραση σε στρατόπεδο των Βιετ μινχ.

Το ημερολόγιο γράφει νύχτα 4 με 5 Ιούνη του 1946. Ξημέρωσε μια νέα μέρα. «*Προχωρούσαμε βήμα-βήμα, σκυφτοί και σκεφτικοί και το μυαλό μου γύριζε στις χιλιάδες αναμνήσεις που άφηνα πίσω. Άφηνα επί-τέλους τα απάνθρωπα εγκλήματα και τους κόπους για να κάνω το όνειρό μου πραγματικότητα*».

Μια καινούργια ζωή αρχίζει...

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

Οι μικροί Παλαιστίνιοι έχουν δικαίωμα στη ζωή

Είναι τα παιδιά της Κατεχόμενης Παλαιστίνης. Της Ιερουσαλήμ, της Δυτικής Όχθης του Ιορδάνη και της Γάζας. Τα παιδιά που κάτω από την ισραηλινή κατοχή έχουν στερηθεί και τα πιο στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα: Τους έχουν αρπάξει τη γη, τους έχουν ανατινάξει τα σπίτια, τους έχουν βασανίσει τους γονείς.

Τα περισσότερα ζουν σε στρατόπεδα προσφύγων, κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης.

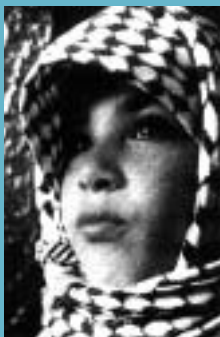
Στα χωριά τους ξεριζώνουν τα δέντρα, τους καταστρέφουν τη σοδειά, τους στερούν ακόμα και το νερό. Δεν μπορούν να πάνε κανονικά στο σχολείο όπως τα άλλα παιδιά. Δεν μπορούν να παίξουν ξέγνιστα.

Είναι τα παιδιά που και τα ίδια βασανίζονται, φυλακίζονται και ταπεινώνονται.

Είναι τα παιδιά που αντιστέκονται. Που αντιμετωπίζουν με πέτρες έναν ολόκληρο στρατό και που φωνάζουν σε όλο τον κόσμο ότι ο Παλαιστινιακός Λαός θέλει να ζήσει ελεύθερος στην πατρίδα του.

Είναι τα παιδιά που πληρώνουν ακριβά το τίμημα της ελευθερίας. Ποιο θα είναι το μέλλον αυτών των παιδιών;

Τί μπορείτε να κάνετε για να τους δώσετε λίγη χαρά και ελπίδα;

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ
ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΕΝΤΥΠΟ «ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ»

Ο υπογεγραμμένος:

Διεύθυνση:

.....

Αρ. τηλεφώνου:

Επάγγελμα ή φορέας:

Δέχομαι να καταβάλλω κάθε μήνα και για δύο χρόνια στην ΕΕΔΔΑ το ποσό των 50 ή 25 Ευρώ, που θα στέλνονται μέσω της Επιτροπής (Αριθ. Λογ/σμού Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας 116/296031 - 16) στο μικρό Παλαιστίνιο, του οποίου τα στοιχεία έχω στα χέρια μου.

Η εισφορά αυτή θα είναι

μηνιαία ☐ ή τριμηνιαία ☐

Ημερομηνία

Υπογραφή

.....

.....

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ «ΥΙΟΘΕΤΩΝΤΑΣ» ΤΟ ΓΙΑ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ

Η ΕΕΔΔΑ σας ζητάει να προσφέρετε για δύο χρόνια σε ένα παιδί από την Παλαιστίνη μία συμβολική οικονομική βοήθεια κάθε μήνα και πολλή αγάπη και στοργή.

Το ποσό των 50 ευρώ το μήνα, αρκεί για να καλύψει τις πιο βασικές ανάγκες αυτών των παιδιών: το φαγητό, τα ρούχα, την ιατρική περίθαλψη.

Δεν είναι όμως το κυριότερο η υλική σημασία, είναι η συναισθηματική στήριξη ενός παιδιού που αντιμετωπίζει καθημερινά την πείνα, την εξασθλίωση και τις τραυματικές εμπειρίες της κατοχής.

Μικρά δωράκια, όπως παιχνίδια ή σχολικά είδη, και γράμματα, με τα οποία θα εκδηλώνετε το ενδιαφέρον σας —η Επιτροπή αναλαμβάνει τη μετάφραση— είναι αρκετά για να δώσουν στο μικρό Παλαιστίνιο τη ζεστασιά και την ελπίδα που χρειάζεται.

Για την υλοποίηση του προγράμματος αυτού η Επιτροπή απευθύνεται σε άτομα, οικογένειες, σχολεία, σωματεία, δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια, επιστημονικούς και άλλους φορείς.

Σε όσους από εσάς δεχθείτε να συμμετάσχετε στο πρόγραμμα αυτό θα δοθεί ένας φάκελος με πληροφορίες για το παιδί που θα «υιοθετήσετε» και την οικογένειά του.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΝΑΤΟΪΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗ ΛΙΒΥΗ

**ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ**